

Lapkritis, 2015m.

MARIJOS Šviesa

MŠ Maldos grupių laikraštis

"Nešti Jėzų – Marijos šviesą – kiekvienai žmogiškai širdžiai"

TAIKOS KARALIENĖS PRANEŠIMAS 2015 m. spalio 25 d., MEDJUGORJE

„Brangūs vaikai! Mano malda ir šiandien yra už visus jus, ypač už visus tuos, kurių širdys tapo užkietintos mano pranešimams. Gyvenate malonės metu ir nesuvokiate Dievo dovanos, kurią Jis teikia per mano buvimą čia. Vaikeliai, apsispręskite ir šiandien šventumui, imkite pavyzdį iš šių laikų šventųjų ir pastebėsite, kad šventumas yra realybė jums. Džiūgaukite meilėje, vaikeliai, jog Dievo akyse esate unikalūs ir nepamainomi, kad esate Dievo džiaugsmas šiame pasaulyje. Liudykite taiką, maldą ir meilę.

Dėkoju jums, kad atsiliepėte į mano kvietimą.“

TAIKOS KARALIENĖS PRANEŠIMAS 2015 m. spalio 25 d., MEDJUGORJE

„Brangūs vaikai, iš naujo noriu kalbėti jums apie meilę. Surinkau jus aplink save, savo Sūnaus vardu ir Jo valia. Trokštu, kad jūsų tikėjimas būtų tvirtas ir kiltų iš meilės. Tie mano vaikai, kurie suvokia mano Sūnaus meilę ir ja seka, gyvena meilėje ir su viltimi. Jie pažino Dievo meilę. Todėl, vaikai mano, melskitės, melskitės, kad galėtumėte kiek įmanoma labiau mylėti ir daryti meilės darbus, nes vien tikėjimas be meilės ir meilės darbų nėra tai, ko aš laikiu iš jūsų. Vaikai mano, tai tikėjimo iliuzija, tai pagyrūniškumas. Mano Sūnus trokšta tikėjimo ir meilės bei gėrio darbų. Aš meldžiuosi ir jūsų prašau, kad melstumėtės ir gyventumėte meile, nes noriu, kad mano Sūnus, pažvelgęs į visų mano vaikų širdis, galėtų jose pamatyti meilę ir gėrį, o ne abejingumą ir neapykantą. Mano vaikai, maniosios meilės apaštalai, nepraraskite vilties, nepraraskite jėgų. Jūs tai galite. Aš jus drąsinu ir laiminu. Viskas, kas priklauso šiam pasauliui ir ką, deja, daugelis mano vaikų stato į pirmą vietą, išnyks ir tik meilė ir meilės darbai išliks ir atvers Dangaus Karalystės vartus. Prie tų vartų aš lauksiu jūsų. Prie tų vartų trokštu sutikti ir apkabinti visus savo vaikus. Dėkoju jums.“

ŠIO MĖNESIO INTENCIJA:

**MELDŽIAMĖS UŽ
TUOS, KURIE
NEPAŽINO DIEVO
MEILĖS IR
GAILESTINGUMO**

Šiame numeryje rasite:

Apmąstymai maldos
grupėms 2-5

Pranešimai tema
„APSISPŘEŠKITE
ŠVENTUMUI“ 6

Slavko Barbarič: Meilės
mokykloje.
PASNINKAUKITE
ŠIRDIMI 7-8

Pašvęsti gyvenimo metai
8-9

LIUDIJIMAS
Aš supratau, kad rožinis
yra pats stipriausias
ginklas prieš bet koki
blogį šiame pasaulyje
10-11

Spalis „Marijos
mokykloje“ 13-15

Skelbimai; „Merijos
šviesos“ Koordinatoriai
16-18

MALDA UŽ TUOS, KURIŲ ŠIRDYS TAPO UŽKIETINTOS

Visus tuos metus Mergelė Marija ateina palaikyti mus mūsų žemiškoje kelionėje, kad kiekvienas žingsnis vestų mus pas Dievą. Ji pati yra anoje pusėje, nes išgyveno prisikėlimą ir pašlovinimą Danguje. Nors Marija paprastas žmogus, Ji yra paimta į Dangaus aukštybes. Tačiau Ji nepasiliko ten, aukštybėse, o ateina pas mus, norėdama, kad mes suprastume ir priimtume Ją. Savuoju gyvenimu Ji rodo mums, kad įmanoma įveikti ir žemiškas pagundas, ir kentėjimus ir būti kitoje mirties sienos pusėje. Kryžiaus papėdėje, Golgofoje, kada Jėzus patikėjo Jai žmoniją, Ji priėmė į savo Motiniškąją Širdį kiekvieną iš mūsų ir nuo to laiko nenustoja už mus melstis, kviešti ir užtarti mus.

***“Ištirk mane, Dieve,
pažink mano širdį,
išmėgink mane ir
žinok mano mintis.
Pažiūrėk, ar einu
klystkeliu, ir vesk
mane amžinuoju
keliu“
(Ps 139, 23-24)***

Praeito mėnesio pranešime Dievo Motina kviečia mus melstis Šventajai Dvasiai, kad taptume tvirtesni ir stipresni tikėjime. Šiame pranešime Ji nori sustiprinti mūsų tikėjimą, jog Ji yra ir pasilieka mūsų tarpe ir meldžiasi už mus.

Tikroji Motina negali užmiršti nei vieno savo vaiko, netgi tada, kada vaikas užmiršta Ją. Ji neišsižada mūsų ir Jos maldos už tuos, kurių širdys užsivėrė ir užkietėjo, tampa dar stipresnės.

Katalikų bažnyčios Katekizmas sako:
“Dvasinė Bažnyčios

tradicija įsakmiai mini ir širdį bibline „būties gelmių“ (plg. Jer 31, 33) – asmens vidinio apsisprendimo už ar prieš Dievą prasme. “Širdis – tai žmogaus ir Dievo

susitikimo vieta. Širdis yra paslėpta nuo žmonių žvilgsnių ir todėl žmogus yra apdovanotas tuo baisiu gebėjimu - būti veidmainiu. Biblija griežtai smerkia šią ydą. Prieš Dievą žmogus jaučiasi apnuogintas iki kaulo smegenų – prieš Jį neįmanoma pasislėpti. „Širdis yra už viską vylingesnė ir nepataisomai

pasiligojusi. Kas gali ją perprasti? Tik aš, VIEŠPATS, tirių širdį, išbandau jausmus, kad kiekvienam atlyginčiau pagal jo kelią, pagal jo darbų vaisius“ (Jer 17-9,10).

Užkietinti širdį – reiškia turėti uždara sielą. Tuomet gali atsitikti, kad mums išsipildys pranašo Izaijo pranašystė: „Ir vėl girdėsite, ir nesuprasite, ir vėl regėsite, ir niekad nepažinsit, nes atbukinta širdis šios tautos“ (Iz 6, 9-10). „Kadangi ši tauta tik liežuviu tarsiartina prie manęs, vien tik lūpomis tegarbina mane, – jos širdis yra nutolusi nuo manęs“ (Iz 29,13).

Daug kur Evangelijoje kalbama apie tai, kad apaštalai turėjo užkietintą,

uždarytą ir apsunkintą širdį nepaisant to, kad jie matė daug Jėzaus padarytų stebuklų ir pagydimų. Kažkas pasakė: „Dievui buvo lengviau nusileisti iš dangaus į žemę, nei iš mūsų galvos į mūsų širdį“. Šalia visų mūsų maldų ir pamaldumo gali pasirodyti, kad mes gyvename taip, tarsi Dievas

neegzistuoja. Mūsų maldos gali būti „bedievės“, t.y. be Dievo. Pasitaiko, kad mes atiduodame Dievui savo maldą, bet ne savo širdį. Tada mums belieka tik nuoširdžiai melstis ir be perstojo šauktis Dievo kartu su psalmininku: „išstirk mane, Dieve, pažink mano širdį, išmėgink mane ir žinok

mano mintis. Pažiūrėk, ar einu klystkeliu, ir vesk mane amžinuoju keliu“ (Ps 139, 23-24).

Tegul Marija būna mums pavyzdžiu ir paskatinimu, kad sekdami Ja mes saugotume savo širdyje visas aplinkybes, visą savo gyvenimo istoriją ir tame pamatytume (atpažintume) Dievo ranką, kreipiančią mūsų žingsnius gyvenimo kelyje. (M.M.)

**...Mergelė Marija,
Mes norime mokytis iš
Tavęs maldos, kad
sugebėtume kartu su
malda dovanoti Jėzui
savo širdį, pasitikėjimą
ir gyvenimą...**

Malda:

Mergelė Marija, kreipiamės į Tave – į Tą, kuri mokėjo sudėlioti, apmąstyti ir išsaugoti savo širdyje visus įvykius, žodžius ir prisiminimus susijusius su Savo Sūnumi. Tu buvai ir likai tikėjimo, vilties ir meilės Motina. Melskis už mus, kad mes diena iš dienos augtume šiose dorybėse. Išmelsk pas Viešpatį mums tyros širdies malonę, kad mes gebėtume tiesoje matyti save Dievo akivaizdoje ir pasiryžtume eiti keliu, kuris veda į gyvenimo, kurį dovanojo mums Jėzus, tiesą ir pilnatvę. Taikos Karaliene, Tu ne tik kvieti mus maldai, bet ir meldiesi už mus taip, kaip meldeisi su apaštalais laukiant Jėzaus pažadėtos Šventosios Dvasios. Mes norime mokytis iš Tavęs maldos, kad sugebėtume kartu su malda dovanoti Jėzui savo širdį, pasitikėjimą ir gyvenimą. Amen.

ŠVENTUMAS – TAI REALYBĖ KIEKVIENAM

Lapkričio mėnuo bažnytiniame gyvenime skirtas apmąstymui apie amžinąjį gyvenimą, sielas skaistykloje, apie šventuosius. Šių minčių atmosferoje ir Mergelė Marija ragina mus: „*Vaikeliai, apsispręskite ir šiandien šventumui, imkite pavyzdį iš šių laikų šventųjų*“. „*Trokštu, kad kiekvienas jūsų, kuris pabuvojo prie šio meilės šaltinio, ateitų į Rojų su ypatinga dovana, kurią galėtų paaukoti man. O tai yra šventumas. Todėl, brangūs vaikai, su kiekviena diena melskitės ir keiskite savo gyvenimą, kad taptumėte šventi. Aš visada būsiu arti jūsų!*“, pasakė Ji 1986.11.13d.

Mergelė Marija dalinasi su mumis

...mes pakviesti šventumui tuo pačiu būdu, kaip ir Marija, o tai reiškia tapti mažais, paprastais ir nuolankiais. Nuolanki širdis moka klausytis ir pagauna net vos girdimus tonus, kviečiančius mus mylėti...

savo skausmu – Ji kenčia dėl to, kad mes nesuvokiame malonių, kurias mums teikia Dievas per Ją, nes mūsų širdys užkietėjo.

Tik nuolanki širdis sugeba išgirsti ir paklusti. Medjugorjėje mes pakviesti šventumui tuo pačiu būdu, kaip ir Marija, o tai reiškia tapti mažais, paprastais ir nuolankiais. Nuolanki širdis moka klausytis ir pagauna net vos girdimus tonus, kviečiančius mus mylėti.

Širdys, sekančios Marijos šventumo mokyklą – tai motiniškos širdys, sugebančios pajusti tai, kas šiuo metu yra būtiniausia. Marijos šventieji visuomet yra teisingoje vietoje reikiama valandą. Taip, kaip ir Ji.

Vėl ir vėl mus skatina Marijos nuolatinis susivienijimo su Viešpačiu tarnystėje artimui pavyzdys, „stovint

kojomis ant žemės“. Pavergti Dievo Motinos nuolankumo, mes stengiamės viską išgyventi su Ja, Jos Širdyje. Šių laikų šventųjų pavyzdžiu gali būti būtent tie, kurie mylėjo Ją ypatingai švelnia, kupina pasitikėjimo meile. „*Džiūgaukite meilėje, vaikeliai, jog Dievo akyse esate unikalūs ir nepamainomi, kad esate Dievo džiaugsmas šiame pasaulyje*“, sako Ji savo pranešime.

Šventumo pradžia prasideda klausykloje. Marija ragina mus atiduoti visą savo praeitį Jėzaus gailestingumui,

Nuotrauka iš Marijos Šviesos archyvo

ateitį – į Dievo rankas ir stengtis gyventi kiekvieną savo gyvenimo akimirką su meile. Artintis prie šventumo – tai procesas ir kasdienė programa iki gyvenimo pabaigos. Mes esame pakviesti šiuo metu priimti save patį, savo gyvenimą, pasaulį ir savo artimą kaip dovana ir kartu priimti iššūkį dovanoti save patį su meile.

Karalienė ir Motina visų šventųjų yra čia pat, o su Mama viskas kur kas lengviau. Jos akivaizdoje vaikas jaučiasi saugiai ir todėl vaikšto drąsiau. Marijos šventieji nesidrovėjo būti mažais, jie pažino nuolankumo jėgą ir tarnystės su meile džiaugsmą. Eidami su Marija mes kur kas rečiau parpuolame ir greičiau atsikeliamo. Jos pastangos nuolankume

veda mus prie džiaugsmingo Dievo Karalystės atradimo.

"Dievas nenori, kad mes būtume tik geri. Jis nori, kad mes būtume pilnai ir visapusiškai šventi. Tačiau nori, kad šį šventumą mes pasiektume ne darydami išskirtinius darbus, bet, greičiausia, darydami paprastus, kasdienius darbus. Išskirtinis turi būti tik būdas, kuriuo mes tai darome. Mes galime būti šventi ir būti gatvėje, biure, dirbtuvėse; kalbama apie tai, kad mes sąmoningai atliktume pareigas iš meilės Dievui ir su džiaugsmu, kad kasdienis darbas taptų ne "kasdiene tragedija", o "kasdiene šypsena" - sako Jonas Paulius I.

Su džiaugsmu priimkime Mergelės

Marijos paraginimą, apie kurią sakoma ir 2015.11.02 dienos pranešime: "Mano vaikai, manosios meilės apaštalai, nepraraskite vilties, nepraraskite jėgų. Jūs tai galite. Aš jus drąsinu ir laiminu. Viskas, kas priklauso šiam pasauliui ir ką, deja, daugelis mano vaikų stato į pirmą vietą, išnyks ir tik meilė ir meilės darbai išliks ir atvers Dangaus Karalystės vartus. Prie tų vartų aš lauksiu jūsų. Prie tų vartų trokštu sutikti ir apkabinti visus savo vaikus. Dėkoju jums."

(Terezija Gažiova)

Mes galime būti šventi ir būti gatvėje, biure, dirbtuvėse; kalbama apie tai, kad mes sąmoningai atliktume pareigas iš meilės Dievui ir su džiaugsmu, kad kasdienis darbas taptų ne "kasdiene tragedija", o "kasdiene šypsena"

Jonas Paulius I.

Malda:

Dangiškasis Tėve, Mergelei Marijai ir visiems šventiesiems užtariant prašome Tavęs nuolankumo dovanos. Šventosios Dvasios Galia įsiskverbk į mūsų užkietintas širdis, išlaisvink mus nuo visko, kas trukdo mums su džiaugsmu priimti gyvenimo dovaną ir leisti, kad Tu būtum pašlovintas kiekviename iš mūsų. Marija, dėkojame Tau už Tavo kentėjimą su mumis, pilnai atsiduodame Tau. Tavo Širdyje, drauge su Tavimi vėl tariame Viešpačiui: "Teateinie Tavo Karalystė, teesie Tavo valia." Amen.

Kitas maldingas mūsų susitikimas įvyks

šeštadienį, 2015-11-07

Šį mėnesį MELSIMĖS

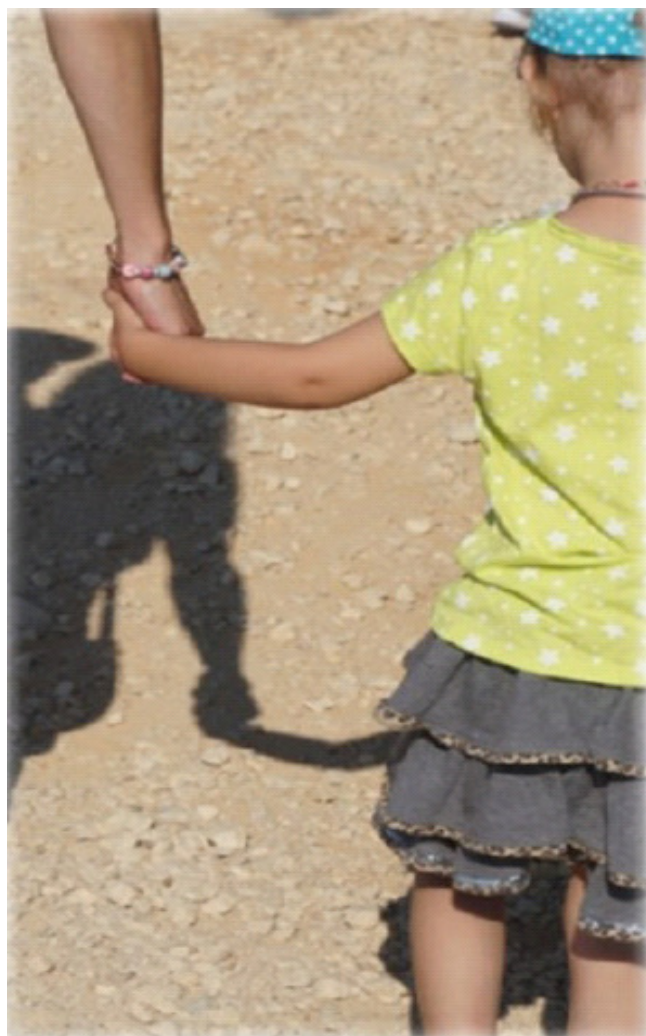
Už visus tuos, kurie nepažino Dievo meilės ir gailestingumo.

**„apsispręskite
ir šiandien
šventumui...”**

**„Aš esu su jumis ir
nepavargau. Trokštu
nusivesti visus jus su savimi
į Rojų, todėl kiekvieną dieną
apsispręskite šventumui...”
2007.03.25**

**„Tegul jums šventoji
išpažintis bus pirmas
atsivertimo veiksmas, o
tada, brangūs vaikai,
apsispręskite šventumui.
Tegul jūsų atsivertimas ir
apsisprendimas šventumui
prasideda šiandien, o ne
rytoj...”
1998.11.25**

**„Tegul jums, vaikeliai, šventumas visada būna
pirmoje vietoje - jūsų mintyse ir kiekvienoje
situacijoje, darbuose ir žodžiuose. Tokiu būdu
pradėsite praktikuoti jį ir po truputį, žingsnis
po žingsnio, į jūsų šeimas įeis malda ir
apsisprendimas šventumui...” 2001.08.25**

Nuotrauka iš Marijos Šviesos archyvo

**„Vaikeliai, apsispręskite šventumui
ir mąstykite apie Rojų. Tikrai tokiu
būdu savo širdyje turėsite taiką ir
ramybę, kurią niekas negalės
sunaikinti. Ramybė yra dovana,
kurią jums Dievas suteikia
maldoje...” 2006.05.25**

Izraelio tauta užmiršo tikrąjį Dievą ir atsisuko į netikrus dievus. Samuelis sako: „Jei grįžtate pas VIEŠPATĮ visa savo širdimi, pašalinkite iš savo tarpo svetimus dievus bei Aštarotes, atiduokite širdį VIEŠPAČIUI ir tik jam vienam tarnaukite. Tada jis išgelbės jus iš filistinų rankos“. Izraeliečiai tad pašalino Baalus bei Aštarotes ir tarnavo tik VIEŠPAČIUI. Tada Samuelis tarė: „Surinkite visą Izraelį į Mizpą. Aš maldausiu VIEŠPATĮ jūsų labui“. Jie tad susirinko Mizpoje, sėmėsi vandens ir jį liejo ant žemės priešais VIEŠPATĮ. Tą dieną jie pasninkavo ir išpažino: „Mes esame nusidėję VIEŠPAČIUI“ (1 Sam 7,3-6).

„Ahabas Elijui tarė: „Mane suradai, mano priešė?“ – „Taip, aš suradau tave, – jis atsakė, – kadangi esi pasidavęs daryti, kas nedora VIEŠPATIES akyse, tikėk manimi, užtrauksiu tau nelaimę. Nusikratysiu tavimi, Izraelyje atkirsiu nuo Ahabo vyriškius – vergus ir laisvuosius. Pasielgsiu su tavo namais, kaip pasielgiau su Nebato sūnaus Jeroboamo namais ir Ahijo sūnaus Baašos namais dėl to, kad pykdei mane, vesdamas Izraelį į nuodėmę. VIEŠPATS kalbėjo taip pat ir apie Jezabelę: 'Šunys ės Jezabelę Jezreelio lauke'. Kas tik iš Ahabo mirs

mieste, tą šunys suės, o kas tik iš jo šeimos mirs atviraime lauke, tą padangių paukščiai suris“.

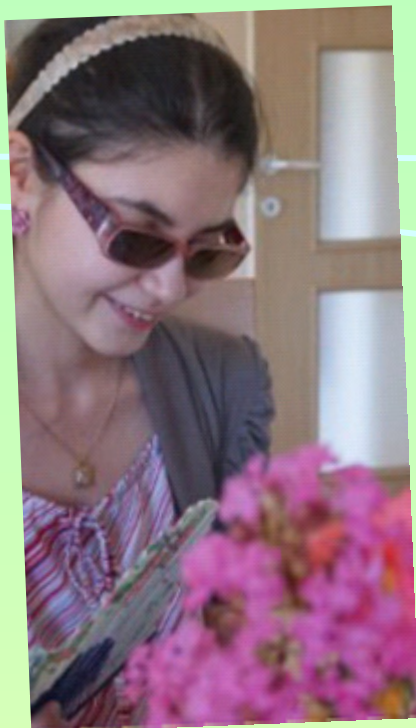
{Iš tikrųjų, niekad nebuvo kito tokio kaip Ahabas, kuris būtų buvęs taip pasidavęs daryti, kas nedora VIEŠPATIES akyse, savo žmonos Jezabelės skatinamas. Jis elgėsi pasibjaurėtinai, eidamas paskui stabus, kaip buvo darę amoriečiai, kuriuos Dievas išvarė prieš izraeliečius.}

Išgirdęs šiuos žodžius, Ahabas persiplėšė sau drabužius ir apsivilko ašutine ant nuogo kūno. Jis pasninkavo, miegojo apsivilkęs ašutine ir vaikštinėjo prislėgtas. Tada VIEŠPATIES žodis atėjo Elijui Tišbiečiui: „Ar matei, kaip Ahabas nusizemino prieš mane? Kadangi jis nusizemino prieš mane, aš neužtrauksiu nelaimės jo dienomis. Ant jo namų užtrauksiu nelaimę jo sūnaus dienomis“ (1 Kar 21, 20-29).

„Atsigrėžiau veidu į Viešpatį Dievą ieškoti atsakymo, melstis ir maldauti pasninku, ašutine ir pelenais. Maldavau Viešpatį, savo Dievą, ir išpažinau {kaltes}, tardamas: „Ai tu, Viešpatie, didis ir baimę keliantis Dieve, laikaisi sandoros ir ištikimai myli tave mylinčius ir tavo įsakymus vykdančius. Mes nusidėjome ir nusikaltome, nedorai elgėmės ir kėlėme maištą, nusigrėždami nuo tavo įsakymų ir nuostatų“ (Dan 9, 3-5).

Slavko Barbarič OFM „Pasninkaukite širdimi“

4.2. Rauda dėl nuodėmių

Pašvėstas gyvenimas

1) Kaip tu manai, kas tai yra "Dievui pašvėstas gyvenimas"?

2) Kaip atrodo kasdienybė žmonių, pasiaukojusių Dievui?

1) Manau, kad Dievui pašvėstas gyvenimas reiškia ryžtis meilei, ištikimybei ir aukai.

2) Tas, kas suvokia to didybę, išgyvena džiaugsmą širdyje kiekvieną dieną, o kas iki galo nesuvokia tos dovanos didybės, tam visuomet kažko trūksta, nuolat galvoja, kad privalo kažko ieškoti. Ir taip klaidžioja pats savyje...

3) Įžadai – tai sprendimų tarnauti ir gyventi su Dievu užantspaudavimas.

4) Nes *skaisti* širdis regi Dievą. O *neturtas* todėl, kad meilė pinigams yra blogio šaknis. Jei nebūtų skurdo, tai žmogus lengvai įkristų į meilės pinigams nuodėmę. O ši nuodėmė traukia paskui save ir kitas nuodėmes.

O *paklusnumas* todėl, kad mes paklusnumu mokomės nuolankumo ir puikybę mainome į nuolankumą.

5) Kad jie kiekvieną dieną džiaugtųsi tuo, jog Dievui patinka būti jų širdyse ir jų namuose. Kad vėl ir vėl tai sau primintų ir kad daug dėkotų ☺

Simona (23), Slovakija

1)

1) Manau, kad Dievui pašvėstas gyvenimas tai yra ne kas kita, kaip gyvenimas pašvėstas žmonėms. Jėzus mums yra pavyzdys tame. Jis ne tik parodo, kaip reikia tarnauti žmonėms, bet ir miršta už juos ant kryžiaus. Pašvėsti Dievui gyvenimą galima įvairiais būdais: kunigiškas gyvenimas, vienuoliškas gyvenimas, gyvenimas bendrijoje arba šeimos sukūrimas. Gal būt kas nors norės nuo viso to atsisakyti. Svarbiausia - gyventi su Dievu kiekvieną savo gyvenimo akimirka, atiduoti Jam viską, su kuo teks susidurti. Tik tada galėsime pasakyti, kad aš pašvenčiau visą savo gyvenimą Dievui!

2) Kiekviena diena savaip unikali. Manau, kad tuo pat metu labai sudėtinga, džiaugsminga ir nuostabi. Visada yra kažkas nauja ir įdomu bei kažkas pabodusiai sena. Kiekvieną dieną teks susidurti su sunkumais, o kartais liks laiko ramiam poilsiui. Neįmanoma atsakyti už kitus žmones, bet aš matau tai būtent taip. Nebūna vienodų žmonių, kai išgyveni juos Dievui.

3) Įžadas – tai pažadas duotas Dievui. Auka Dievui.

4) Skaistumas. Leidžia būti švariam prieš Dievą. Padeda būti arti Dievo ir girdėti Jo balsą.

Jaunų Žmonių akimis

3) Kas yra "įžadai"? 4) Kodėl šie trys įžadai: skaistybės, neturto ir paklusnumo?

5) Ką tu norėtum pasakyti pašvęstiesiems?

Neturtas. Leidžia matyti pasaulį visame savo grožyje, matyti gėrį ir blogį, o taip pat moko priimti žmones ir daryti jiems gera. *Paklusnumas.* Suteikia jėgų kovoje su blogiu, moko nuolankumo. Jis yra didelis skydas nuo velnio.

5) Kiekviename pašaukime svarbiausia viską daryti su meile, kaip moko Jėzus. Taip pat viską daryti kitiems, o ne sau. "Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau" (Jn 15,12).

Andrej (21), Baltarusija

1) Tai džiaugsmingas gyvenimas, kuriame žmogus mokosi pasitikėti Dievu. Gyventi Šventojo Rašto žodžiais ir malda "Tėve mūsų". Tiesiog gyventi Dievo šviesoje.

2) Melstis ir dirbti. Neliūdėti. Už viską dėkoti Dievui.

3) Pažadai, duoti Dievui.

4) *Skaistumas* reikalingas tam, kad blogis neturėtų poveikio svertų žmogui. (Nužudyti savyje neteisingus ketinimus dar tik jiems atsiradus).

Neturtas – tai visame ieškoti Dievo ir kaupti Dangišką Turta. Viskas, kas žemiška, kaip atėjo, taip ir praeis, liks tik darbai, padaryti iš meilės.

Paklusnumas... kaip man jo trūksta! Dievas saugo mus, pramato už mus visą mūsų gyvenimą, veda, myli... Jis – gailestingumo, atleidimo bedugnė. Aš, piktavališkas ir nedėkingas, negaliu savęs priversti paklusti Jo Mylintiems Žodžiams. Meilė... Ji tyli, o mes pripratome gyventi triukšme, todėl mums ir trūksta meilės. Tad prašykime jos pas Jį, juk paklusnumas be meilės – vergystė.

5) Aš žaviuosi jų drąsa, dėkoju jiems už jų nesavanaudišką atsidavimą Dievui. Kiekvienas krikščionis – karys, su šiais dvasiniais šarvais jie eina priekyje ir dažnai pirmi priima tamsos smūgį. Jie yra pavyzdys ir gyvas liudijimas Dievo buvimo. Žaviuosi jų pasiaukojimu, pasiryžimu atiduoti savo gyvybę už kitus. Pašventę save Dievui, pirmiausiai turėtų suvokti, kad yra pasirengę sekti Kristumi iki galo, iki pat mirties. Kaip Jis tai padarė. Nežinau, ar aš taip sugebėčiau. Ko gero, aš iš dalies perduodu ant jų atsakomybę už liudijimą apie Kristų pasauliui.

Arsenij (19), Rusija

AŠ SUPRATAU, KAD ROŽINIS YRA PATS STIPRIAUSIAS GINKLAS PRIEŠ BET KOKĮ BLOGĮ ŠIAME PASAULYJE

Sveiki. Mano vardas Andrej, man 24 metai. Nuo pat vaikystės buvau auklėjamas krikščioniškoje dvasioje, už ką esu be galo dėkingas savo nuostabiems tėvams. Į bažnyčią vaikščiojau kiekvieną sekmadienį, bet išpažinties ir Komunijos ėjau maždaug dukart per metus. Aš mėgau klausytis pamokslų, o taip pat man patiko merginos, kurios giedojo jaunimo chore. Tėvai niekada man nenurodinėjo su kuo bendrauti ir aš pats rinkausi draugus. Praktiškai visi jie buvo užkietėję ateistai. Bet nepaisant to, jie buvo geri žmonės geromis širdimis, ieškantys tiesos. Kartais jie peikė Bažnyčią (kiek blogo ji yra padariusi, kiek pinigų ji turi, kokie ten dviveidžiai kunigai ir panašios visiems žinomi kaltinimai), tačiau tai man netrukdė draugauti su jais. Dabar aš žinau, kad tam buvo Dievo valia, kuris visada mane vedė savo keliu. Per kai kuriuos tuometinius „draugus“ Jis man parodė daug įvairių šio pasaulio spąstų ir pagundų, tačiau nuo visko apsaugojo vedamas mane saugiu atstumu. Visa tai vyko ganėtinai ankstyvame amžiuje ir buvo susiję su narkotikais, alkoholiu ir lengvabūdišku gyvenimu. Kartą aš vos ne žuvau – tai atsitiko, kai į mane įsirežė mašina. Nesvarbu, kieno kaltė tai buvo. Svarbiausia, kad vairuotojui sulankstytas kapotas ir visiškai išdaužtas priekinis stiklas. Nepaisant to visi, įskaitant ir mane, per stebuklą liko gyvi. Prieš sekundę iki smūgio, aš atsitraukiau į šalį (tiksliai atsimenu, kad ne pats susivokiau tai padaryti). Vėliau gydytojas man pasakė, kad, jei nebūčiau

tada atsitraukęs, dabar būčiau be kojų. Kažkas manyje pasikeitė, aš nusprendžiau kovoti prieš blogį šiame pasaulyje savo jėgomis. Tačiau mano siekimas kovoti su neteisybe ir smurtu tuo pačiu ginklu – dalyvavimu peštynėse „prieš rasizmą ir fašizmą“ – neturėjo prasmės. Dabar aš žinau, kad Dievas saugojo mane, kad su manimi nenutiktų nieko išties baisaus. Ne tik su

manimi, bet ir su tais, kurie buvo „kitoje barikadų pusėje“. Neturėjome jokių rimtų sužalojimų, išskyrus porą mėlynių ir įbrėžimų. Praėjo keleri metai, aš tapau

**Dabar aš žinau, kad Ji – taikos
Motina ir nieko neteisčia... Jai
yra svarbus kiekvienas žmogus
asmeniškai...**

protingesnis ir toliau ieškojau tiesos. Detaliai išnagrinėjęs kitus religinius ir filosofinius mokymus, tokius kaip islamas, induizmas su hare krishna ir kiti, išbandęs viską ant savęs, aš tuo labiau sustiprėjau savo tikėjime į Jėzų. Kai aš mokiausi Aukštojoje mokykloje, susipažinau su mergina – dabar jau mano sužadėtine, o po kelių dienų ji taps mano žmona, – praktikuojančia krikščione, kuri atvedė mane pas Dievą. Būtent jos dėka man atsiskleidė Jo tikrasis veidas. Tiksliau Dievas davė man neįtikėtiną malonę, atskleidždamas man Save, o priedo

dar gavau gyvą angelą, kupiną Šventosios Dvasios (sužadėtinę). Tai ji pasiūlė nuvykti į Medjugorję, paprašyti palaiminimo mūsų būsimai santuokai. Kodėl gi ne?

Prieš kelionę į Medjugorję nieko bendra nei su Mergele Marija, nei su Rožiniu. Man tai tebuvo Bažnyčios mokymo dalis, ne daugiau. Aš sakiau sau: jei tas Rožinis nebūtų toks ilgas arba, jei bent būtų daugiau sustojimų „Tėve mūsų“ maldoje, tikriausiai, būtų geriau. Važiavau su šiokiu tokiu nepasitikėjimu, nes daug ko prisiklausiau apie Medjugorję (kad ši vieta dar negavo imprimatur (Bažnyčios patvirtinimo), ar tik nesikuria ten naujas kultas, kuriame egzistuoja nukrypimas nuo pirmenybės garbinti Šventąją Trejybę ir t.t. – viskas, ką galima rasti internete). Tačiau aš važiavau ten atvira širdimi.

Pirmą kartą mes atvykome į Jaunimo festivalį. Trečiąją festivalio dieną man pasidarė negera, prasidėjo stipri

**Mes neprivalome būti patys
nuostabiausi, patys geriausi,
patys teisiausi pasaulyje. Dievas
myli mus tokius, kokie mes
esame ir teikia mums vienodai
meilės, kiekvienam asmeniškai...
Svarbu tik tai, kiek kiekvienas
atveria savo širdį Jo meilei...**

migrena. Mane pykino, skaudėjo galvą, bet aš pajutau būtinybę užlipti į Podbrdo kalną. Sužadėtinė įtikinėjo, kad man geriau likti namuose, o ne lakstyti karštyje po kalnus. Tačiau aš ją įkalbėjau nueiti bent jau iki Mėlynojo kryžiaus, stovinčio kalno papėdėje.

Pusiaukelėje į Podbrdo man pasidarė labai bloga, priedo mane pykino, tačiau staiga aš pajutau, kad reikia melstis Rožinį. Pačioje maldos pradžioje aš pravirkau. Aš verkiau visą kelią kildamas link Mergelės Marijos statulos. Kad ir kaip besistengiau, negalėjau to

sustabdyti ir negalėjau galvoti apie nieką kitą, kaip tik apie maldą. Aš verkiau dėl to, kad Mergelė Marija mus taip stipriai myli – kažkada buvau girdėjęs Jos pranešimą apie meilę, tačiau neteikiau tam didelės reikšmės. Aš jaučiau jos didžiulę meilę. Aš nieko nemačiau, tik jaučiau stiprų meilės, palaimos ir ramybės antplūdį. Man atsivėrė tiesos, kurias aš priimu kaip kažką absoliutaus, kaip kažkokią neginčijamą, tvirtą tiesą, kaip kažką pastovaus ir nekintančio, kaip tai, jog $2 \times 2 = 4$ ir niekada nebus 5, tik toji tiesa neišmatuojamai didesnė už šią.

Rožinio maldos Podbrdo kalne metu aš išgyvenau kažką neįprasto: aš suvokiau, kaip stipriai mus myli Mergelė Marija! Kiekvieną absoliučiai vienodai. Ji myli visus žmones šioje žemėje neįtikėtinai stipriai meile. Melsdamasis Rožinį aš supratau, kad jis yra pats stipriausias ginklas prieš bet kokią blogį šiame pasaulyje. Jei melsdamiesi Rožinį atiduosime Mergelei Marijai visa, kas mus neramina ir sukelia kančią, ji apglėbs visa tai ir atneš prie Jėzaus kojų. Štai taip stipriai aš tada pajutau ir išgyvenau tai.

Aš buvau tarsi apgaubtas visiška ramybe ir visas blogis, visi kentėjimai, kuriuos nešiojau savyje, jau buvo nebe manyje, o Marijos glėbyje. Dabar aš žinau, kad Ji – taikos Motina ir nieko neteisia. Aš dažnai galiu pasmerkti žmogų ir apskritai teisti žmones, kas yra amoralu ir kas ne. Tačiau Jai yra svarbus kiekvienas žmogus asmeniškai.

Svarbūs mūsų asmeniniai santykiai su Ja ir su Jėzumi Kristumi. Nuo Podbrdo kalno mes tiesiog stebuklingai papuolėme kai dalino Komuniją, nors rodėsi, kad nespėjame į Mišias. O po Komunijos aš pajutau Dievo melę.

Priėmus Komuniją mane iš karto užpildė neapsakoma meilė ir palaima. Žinau, kad tai tebuvo lašas iš melės vandenyno. Visu tuo esu įsitikinęs 100%, o jei būtų įmanoma, tai ir dar daugiau. Tačiau tiek meilės ir palaimos aš dar niekada nebuvau pajutęs! Buvo netgi kai kurios somatinės apraškos, tokios kaip

skausmas krūtinėje (tačiau ne nemalonus), širdis veržėsi iš krūtinės, tarsi milžiniška meilė spaudė mane prie žemės.

Žinau, kad Eucharistijoje slypi gyvas Jėzus Kristus. Tai Gyvas Dievas, Kuris dovanoja mums Save, tai Jo Kūnas. Aš jaučiau neįtikėtiną palaimą ir meilę, besiskverbiantį į mano vidų ir savo paties bejėgiškumą. Jaučiausi toks nevertas ir toks silpnas. Aš jaučiau esąs nevertas. Tačiau tuo pat metu man tarsi buvo parodyta, kad mes visi to verti, visiškai visi. Tai buvo pats stipriausias išgyvenimas.

Mes neprivalome būti patys nuostabiausi, patys geriausi, patys teisiausi pasaulyje. Dievas myli mus tokius, kokie mes esame ir teikia mums vienodai meilės, kiekvienam asmeniškai. Nesvarbu ar tai plėšikas, ar tai Šv. Tėvas Pijus. Svarbu tik tai, kiek kiekvienas atveria savo širdį Jo meilei. O meilės buvo tiek, kad jau po kurio laiko aš ėmiau prašyti, kad tai baigtųsi, kad aš jau supratau. Nes jei tai tęstųsi kiek ilgiau, aš to neištvėrčiau. Dievas išgirdo mano prašymą ir po truputį viskas ėmė rimti.

Linkiu visiems geros ir palaimingos dienos!

Andrej, Slovakija.

Melsdamasis Rožinį aš supratau, kad jis yra pats stipriausias ginklas prieš bet koki blogį šiame pasaulyje. Jei melsdamiesi Rožinį atiduosime Mergelei Marijai visa, kas mus neramina ir sukelia kančią, ji apglėbs visa tai ir atneš prie Jėzaus kojų.

**2015 m. lapkričio 24 – ają mes minime
15 – asias tėvo Slavko mirties metines
Dėkojame Dievui už jo gyvenimo liudijimą
ir ištikimybės Marijos mokyklai pavyzdį.**

**„...Aš džiaugiuosi drauge su jumis ir noriu pasakyti jums, kad jūsų brolis
Slavko gimė Dangui ir užtaria jus...” 25.11.2000**

PASNINKU, MALDA IR TYLA – DIEVO MEILĖS LINK

Garbė Jėzui Kristui!

Žodžiais sunku apsaityti visas tas malones, kurios mums buvo padovanotos paskutiniąją spalio – Rožinio mėnesio – savaitę, pasninko, maldos ir tylos seminare. Dievo Motina surinko mus – piligrimus iš Latvijos, Lietuvos ir Rusijos – į vieną didelę Dievo šeimą.

Mes praleidome drauge 5 dienas – sėdėjome už vieno stalo, valgydami duoną su vandeniu arba arbata, nesikalbėdami vienas su kitu ir atradome, kad santykius galima kurti (statyti) ir tyloje (užmegzti santykius ir tyloje).

Tėvo Marinko paskaitose atskleidėme Dievo išmintį. Per paprastus ir konkrečius gyvenimiškus pavyzdžius, žodžius iš Šventojo Rašto ir Dievo Motinos pranešimų, gavome atsakymus į savo klausimus, peno tolimesniems apmąstymams. Ypač pajutome būtinybę melstis už meilės dovaną, Dievo meilės dovaną, paprastais žodžiais, širdimi: „Jėzau, dovanok man meilę. Dovanok man meilę tam žmogui, kurį man sunku pamilti. Jėzau, dovanok man savo meilę, kad galėčiau ją duoti kitiems, tiems, kuriuos sutinku“.

Kiekvieną vakarą mes dalyvavome maldingoje programoje Šv. Jokūbo bažnyčioje, galėjome likti su Jėzumi tylos adoracijoje rekolekcijų namų koplyčioje, kuri buvo atidaryta visą naktį. Ypatingu pavyzdžiu mums buvo mūsų vaikai.

Pavyzdžiui, mažasis Jazepas, 6 – erių metų berniukas, kuris atvyko į seminarą su tėvais. Kiekvieną naktį, 3 valandą jis kartu su tėvu ateidavo į adoraciją, o kitą dieną su džiaugsmu klausdavo: „Tėti, o šiandien aš galiu vėl eiti su tavimi?“ Šis seminaras parodė mums, kad pasninkauti iš tiesų gali kiekvienas. Iš pačių jauniausių dalyvių, kuriems buvo 6 ir 10 metų, mes mokėmės tai daryti su džiaugsmu, o iš vyresnių – priimti viską su šypsena ir šviesa, kurią jie dovanojo mums kiekvieną dieną!

„Aš suvokiau, kad vienu gabalėliu duonos galima pavalgyti iki soties. Suvokiau atleidimo vertę ir tai, kaip svarbu melstis už tą, kuris tave įskaudino. Seminaro metu aš dažnai eidavau į gamtą ir supratau, kad Dievas didingas kaip kalnai Medjugorjėje ir šiltas kaip Medjugorjės saulė“ – sako viena iš seminaro dalyvių.

Dėkojame Dievui už šias dienas ir meldžiame, kad visos sėklos, kurias Dievas pasėjo mūsų širdyse, galėtų augti, duoti vaisių ir virsti dideliu medžiu, po kurio šakomis mūsų artimieji galės rasti atgaivą, taiką ir viltį.

*Su malda ir dėkingumu,
piligrimai*

**Daugiau liudijimų ir
nuotraukų tinklapyje:
www.svetlomariino.com**

Jau aštunti metai iš eilės Ukrainoje rengiamas Medjugorjos maldingas susitikimas, kurio tikslas – noras melstis drauge ir augti dvasiškai. Šiemet toks maldingas susitikimas vyko šeštadienį, spalio 17 d., Mukachevo mieste, Šv. Martino šventovėje.

Šią dieną visi mes – tiek esantys šventykloje, tek sekę programą online per „Marijos radiją“ arba tiesioginę transliaciją, galėjome susijungti maldoje. Mes meldėmės rožinį, šventėme Liturgiją, garbinome Jėzų, esantį Šventčiausiam Sakramente. Klausydami liudijimų iš naujo atskleidėme sau pasninko ir maldos reikšmę bei galią. Taip pat turėjome galimybę atlikti išpažintį, kad apvalytume širdį ir paruoštume ją pačiai svarbiausiai dienos akimircai – susitikimui su Jėzumi Eucharistijoje.

Maldingo susitikimo viršūnė tapo Šv. Liturgija ir Adoracija. Didžiuliu džiaugsmu tapo tai, kad koplyčioje, esančioje prie bažnyčios, visą dieną buvo išstatytas Švenčiausias Sakramentas – kiekvienas iš mūsų galėjo pabūti su Jėzumi tyloje. Kai mes garbiname Jėzų Švenčiausiam Sakramente, ant mūsų liejasi didelės malonės – apie tai savo pranešimuose mus sako Mergelė Marija. Būtent tai ir yra didžiausias Dievo Motinos troškimas - mūsų asmeninis, nuoširdus susitikimas su Jėzumi. Ji visada rodo į Jėzų ir veda mus pas Jį.

Šio susitikimo metu mes galėjome daugiau sužinoti apie pasninką, apie jo galią, apie tai, kad pasninku ir malda galima sustabdyti blogį, gamtines stichijas, karus – ne tik fizinius, bet taip pat „mūsų netikėjimo ir ateities baimės karus“. Pasninko ir atsižadėjimo dėka, stiprėja mūsų tikėjimas, pasitikėjimas Dievu, mes randame savyje jėgų

**VII MEDJUGORJĖS
MALDINGAS SUSITIKIMAS
UKRAINOJE
“SU MARIJA PAS JĖZŲ“**

įveikti sunkius gyvenimo išbandymus, padėti kietiems konkrečiu ir teisingu būdu. Pasninkas ir malda padeda mums matyti į priekį – matyti, kad po kančios ir kryžiaus, sujungto su Jėzaus kančia, seka Jėzaus pergalė, Dievo meilės pergalė. Tuomet Dievas viską paverčia į gerą.

Norime padėkoti jums visiems, kurie meldėsi už šį susitikimą, kas buvo drauge su mumis. Nuoširdžiai dėkojame visiems kunigams, kurie dalyvavo susitikime, klausė išpažinčių, palaikė mus savo malda. Dėkojame nuostabiems choristams, kurie savo giesme-malda padėjo atverti mūsų širdis Jėzui. Dėkojame Marijos radijai už bendrystę tarnaujant ir visiems savanoriams bei geros valios žmonėms, padėjusiems organizuoti maldingą susitikimą. Dėkojame Dievui už kiekvieną iš jūsų ir už viską, ką šią dieną Jis mums padovanojo!

SKELBIMAI

Maldingumo centras
Marijos Šviesa, Medjugorje
Tel./faksas + 387 36 650 004
Mob. tel. + 387 63 682 620
gospa3@gmail.com

Užsisakyti **nemokamai gauti laikraščius**
internetu Jūs galite mūsų internetiniame puslapyje:
www.svetlomariino.com/ru, įvedę savo
elektroninio pašto adresą.

Internetinės svetainės apie Medjugorję:

www.medjugorje.ru
www.medjugorje.lv
www.medjugorje.lt
www.svetlomariino.com

KAS MES?

„Marijos šviesa“ - tai maldos grupė. Ją sudaro žmonės, kurie nori žengti šventumo keliu, kuriuos per šiuos laikus veda Mergelė Marija. Jie savo gyvenimo liudijimu nori nešti Jėzų – pasaulio šviesą - evangelijos ir Mergelės Marijos pranešimų šiam pasauliui dvasioje; atnaujinti tikėjimo gyvenimą parapijų bendruomenėse ir grupėse. „Brangūs vaikai! Ir šiandien džiaugsmas yra mano Širdyje. Trokštu jums padėkoti, kad darote mano planą įgyvendinamą. Kiekvienas iš jūsų esate svarbus, todėl, vaikeliai, melskitės ir džiaukitės su manimi dėl kiekvienos širdies, kuri atsivertė ir tapo taikos įrankiu pasaulyje. Maldos grupės yra galingos, nes per jas galiu matyti, vaikeliai, kad Šventoji Dvasia veikia pasaulyje. Dėkoju jums, kad atsiliepėte į mano kvietimą.“ 2004-06-25

PIRMASIS MĖNESIO ŠEŠTADIENIS

Dvasiniu būdu mes vienijamės savo malda pirmąjį mėnesio šeštadienį. Jeigu tai įmanoma, grupės nariai tą dieną organizuoja maldingą susitikimą, kalba tris Rožinio dalis, švenčia šventąsias Mišias, adoruoja Švč. Sakramentą, paskaito apmąstymus iš laikraščio. Per visą mėnesį mes meldžiamės tomis intencijomis, kurias randame laikraštyje.

LAIKRAŠTIS „MARIJOS ŠVIESA“

Dėka laikraščio „Marijos šviesa“, mes jungiamės su Rytų šalyse esančiomis maldos grupėmis. Drauge su mumis meldžiasi mūsų broliai ir seserys Slovakijoje ir Čekijoje, Rusijoje, Ukrainoje, Lietuvoje, Latvijoje, Moldovoje, Baltarusijoje, Vokietijoje, Austrijoje, Rumunijoje, Indijoje, JAV...

LAIKRAŠTIS išeina kas mėnesį nuo 2004 metų gruodžio, po 25-tos kiekvieno mėnesio dienos, kai Dievo Motina suteikia pranešimą. Laikraštis platinamas internetu slovakų, rusų, ukrainiečių, lietuvių, latvių, anglų ir vokiečių kalbomis.

MŠ MALDOS GRUPĖS

Maldos grupės susirenka kartą per savaitę pagal visų narių susitarimą. Mes susitinkame šeimose arba šventovėse. Susitikimai vyksta paprastai: tai Rožinio malda, Dievo žodžio ir pranešimų apmąstymai, maldos Dievo Motinos intencijomis, taip pat pagal artimo poreikius, pasišventimas Nekalčiausiajai Marijos Širdžiai.

MES SIEKIAME GYVENTI PAGAL MARIJOS PRANEŠIMUS:

- kasdien kalbėti tris Rožinio dalis
- pasninkauti trečiadieniais ir penktadieniais
- kas mėnesį atlikti išpažintį
- Dažnai priimti šv. Komuniją, dalyvauti šv. Mišiose, garbinti Jėzų Švč. Sakramente
- melstis už kunigus
- susitikti grupėmis nors kartą į savaitę
- suteikti konkrečią pagalbą savo artimui, jam tarnauti

Jeigu norite prie mūsų prisidėti savo malda arba gauti laikraštį, galite mums parašyti: gospa3@gmail.com.

„Marijos šviesa“
MEDJUGORJĖ

MŠ
KOORDINATORIAI

Medjugorje

Svetlo Mariino

tel./fax: 0038736650004

tel. mob: 038763682620

gospa3@gmail.com

Slovakija

Marta Uchalova

tel: 00421 905412040

marta@maria.sk

Čekija

Jana Prudka

jprudka@email.cz

Rusija

Ольга Князева

tel./fax 07 3472771617

tel.mob: 07 9174643735

knyazev@anrb.ru;

olga_knyazeva@list.ru

Ukraina

Дуда Мирослав

tel: 00380 505026414

posmishka@bk.ru

Lietuva

Danutė Totoraitytė

tel: 00370 52343330

mirija3@gmail.com

Latvija

Marite Jakabsone

tel.mob: 0037129496878

bernadet@one.lv

Franciska Strode

tel.mob: 0037126300819

franciska.strode@inbox.lv

Moldova

Владимир Надкреницини

nadkrenicinii@mail.ru

Anglų kalba

Jaroslava Pytelova

jarka.pytelova@gmail.com

Vokiečių kalba

Lenka Marhefkova

lenka.marhefkova@gmail.com

M E D J U G O R J E

***Brangūs bičiuliai, mes norėtume jus informuoti apie
galimybę per internetą pamatyti vakarinę maldingą
programą iš Medjugorjės. Transliacija pasiekama per
tinklapi:***

www.medjugorje.hr

(Viršutiniame meniu dešinėje spustelėkite „Multimedia“, po to
„Live streaming Medjugorje“. Prieš tai būtina užsiregistruoti
(įrašyti savo vardą, pavardę, šalį ir elektroninio pašto adresą).

MEDJUGORJĖS TINKLAPIAI :

SLOVAKIŠKAS:

www.gospa.sk

ČEKIŠKAS:

www.medju.com

RUSIŠKAS:

www.medjugorje.ru

UKRAINIETIŠKAS:

www.medjugorje.com.ua

LATVIŠKAS:

www.medjugorje.lv

LIETUVIŠKAS:

www.medjugorje.lt

ANGLIŠKAS:

www.medjugorje.net

VOKIŠKAS:

www.medjugorje.de

*Sutinkamai su nutarimu, išleistu popiežiaus
Urbono VIII, ir Vatikano II-ojo susirinkimo paskelbimu,
laikraščio redakcija pareiškia, kad neturi ketinimo
aplenkti oficialų Bažnyčios sprendimą dėl antgamtinio
įvykių ir pranešimų, apie kuriuos šiuose puslapiuose
kalbama, turinio. Ši teisė priklauso kompetencijai ir
autoritetui Bažnyčios, kuriai redakcijai visiškai
paklūsta. Tokie žodžiai kaip „apsireiškimai, stebuklai,
pranešimai“ ir panašūs išsireiškimai čia užrašyti
remiantis žmonių žodžiais.*

Gerbiami laikraščio „Marijos šviesa“ skaitytojai!

Šio laikraščio platinimas jo netaisant yra leidžiamas ir
sveikinamas. Dėl atskirų jo dalių kopijavimo ir panaudojimo
kitam kontekste būtina atsiklausti laikraščio redakcijos.

Susisiekite su mumis adresu:

gospa3@gmail.com.